

Nummer 4 | 1. APRIL 1941 | 90. Aargang

Vi trænger til Profeter

af Ældste Nephi Jensen.

En Dag havde jeg en interessant Samtale med en rig Mand angaaende Poesiens Værdi. I Løbet af Samtalen blev min materialistiske Ven lidt utaalmodig og bemærkede:

„En Mand, som anbringer en Mursten i en Mur, gør mere for Menneskeheden end den Mand, der skriver et stort Digt".

Naturligvis accepterede jeg ikke denne Slutning. Bemærkningen fik mig til at tænke paa de Tusinder af Mennesker, hvis Hjerter er blevet varmet og grebet ved de simple Ord af en Salme. Jeg tænker paa V. Fowler, som skrev:

„Hav Tak for Profeten, du sendte,
O, Herre, paa denne vor Dag,
For Sandhedens Baune, du tændte,
Der aabned vort Blik for din Sag".

De har sunget denne Salme Hundreder af Gange. Den skulde betyde mere for Dem end titusinde Mursten i en Mur; men har De nogensinde stillet Dem selv Spørgsmaalet: „Er jeg taknemlig for en Profet? Hvorfor er jeg taknemlig for en Profet?"

Vi kan ikke besvare dette Spørgsmaal, medmindre vi har nogen Forstaaelse af, hvad det betyder at være en

Profet. Vi vil blive hjulpet i dette Studium gennem et andet Spørgsmaal: „Hvad faar vi gennem en Profet?“

Tit betragter vi en Profet for kun at være en, der fortæller os om Fremtiden. Dette er et snævert Begreb om det profetiske Kald. Kun en meget ringe Del af en sand Profets Tid bliver benyttet til at forudsige fremtidige Begivenheder. Det er hans vigtigste Mission at undervise om Sandheden om Gud. Paa denne Maade afviger han ogsaa fra Filosofen og Teologen. Den sande Profet kender gennem virkelig Inspiration og Aabenbaring de Sandheder, som han lærer. Han er i Besiddelse af absolut Vished. Det var denne Ejendommelighed ved Jesu Lærdomme, som fik de, der hørte ham til at „forbavses“, for Jesus lærte „som en, der havde Myndighed og ikke som de skriftkloge“. (Mark. 1: 22). Han følte, han forstod, han vidste, at det, han lærte, var den absolutte Sandhed.

En Profet er i en vis Forstand en aandelig Ekspert. Vi ved, hvad der gør en Person til en Ekspert. Det er nøjagtig Kundskab og udstrakt Erfaring paa et eller andet Felt. Der er blevet gjort vidunderlige Opdagelser indenfor alle Videnskaber. Paa Grund af denne store Sammenhobning af videnskabelige Kendsgerninger, er det blevet nødvendigt for Mennesket at specialisere sig i sit Kald. Som Følge af denne Specialisering er der i sidste Aar fremstaaet en hel Hærskare af Eksperter. Vi har nu et halvt Dusin forskellige Slags Jurister, lige saa mange Variationer af Læger, omtrent det samme Antal forskellige Slags Kirurger og mere end et Dusin forskellige Slags Ingeniører. Denne store Hærskare af tekniskuddannede Mænd og Kvinder er i Stand til at yde den fineste Betjening indenfor deres respektive Felter.

Glenn Frank, Præsident for Wisconsin Universitet siger om en typisk Film:

„Side om Side kunde man i denne Film se teknisk Sejr og aandelig Goldhed. Filmen symboliserer betegnende vor Civilisation. Teknisk set er dette et sejrende Aarhundrede. Vi har erstattet Hesten med Automobilet og Aeroplanet. Vi har erstattet Gaasepennen med Skrivemaskinen, Seglen med Høstmaskinen, Tællelyset med det elektriske Lys, det

galvaniske Element med Dynamoen, Flintbøssen med det fejlfri Skydevaaben, Sejlskibet med Dampskibet og Undervandsbaaden. Men vi forherliger Tingenes Ydre paa Bekostning af deres Indre.

Det er vort Problem at bringe vor aandelige Styrke paa samme Niveau som vore tekniske Sejre".

Dr. Frank's Slutning er korrekt. Verden behøver meget, men først og fremmest trænger den til Aandelighed. Vi vil aldrig være i Stand til at bringe vor aandelige Styrke paa samme Niveau som vor tekniske Sejr, førend vi faar Religionslærere, som er lige saa indgaaende i aandelige Felter, som vore Eksperter er det i de fysiske.

Hvis en Person er i Tvivl angaaende et religiøst Problem, hvor kan han da gaa og finde en Løsning? Han kan ikke gaa til en, som gennem intensivt Studium og virkelig aandelig Erfaring kender Sandheden om Gud og Menneskets Frelse. Han er tvunget til at gaa til teologiske Teoretikere med sine Problemer. Han maa gaa til Mænd, der ikke kender Gud, for at erholde Oplysninger om Gud.

I Religionens Verden indtager Teorien Kundskabens Sæde. Vi finder Formodninger, hvor der skulde være absolut Vished. Dyb Aandelighed erstattes af overfladiske Tanker. Der hersker Uvished. Menneskedannede Trosbekendelser, der har været holdt i Ære gennem Aarhundreder, er ved at hensmuldre. Strid og Disharmoni har drevet Freden og Enigheden bort fra Jorden.

Midt i al denne Tumult og Disharmoni er Mænd med virkelig aandelig Indsigt begyndt at raabe efter Profeter, der kan komme og yde deres Hjælp. Da Joseph Smith i det nittende Aarhundredes Gry erklærede at være en Profet, bragte han en Storm af Spot over sit Hovede. Han blev kaldt en Bespotter, fordi han sagde, at han havde set Gud. Hans Paastand var stridende mod den herskende Ide, at den hellige Skrift var fuldtud tilstrækkelig. Men nu er Mænd i Besiddelse af stor Aandelighed begyndt at udtrykke deres Beklagelse over, at den kristne Verden skulde tro, at Bibelen indeholder alt det, som Gud har haft til Hensigt at aabenbare for Mennesket. I 1924 sagde Dr. Lyman Harold Hugh, en af de største amerikanske Teologer, i en Tale:

„Det er meget uheldigt, at vi antager den hellige Skrift for at være sluttet“.

„The Century Magazine“ for Februar 1922 indeholder en videnskabelig Artikel om „En Hunger efter Profeter“. Den er skrevet af Miles H. Krumbine. Her er nogle af hans indtrængende Ord:

„Vi er ramt af onde Tider. Der hersker en Hunger efter Profeter; ikke een Jonas, som vi kunde tænke os at kaste over Bord, findes i hele dette mægtige Land. Ikke een Mand begavet med en aandelig Indsigt som en Jeremias eller en Esajas, der kan holde en Domstale for os, findes der blandt os“.

Den belæste Dr. James Percival Huget, sagde i en Tale i 1924:

„Vi har syntes, at denne Tid var en anden end vor; vi har syntes, at Profeterne tilhørte en anden Tidsalder; vi har troet, at Gud brød den evige Tavshed; men atter har tilladt den at ruge over Jorden. Vi har antaget og troet, at Gud talte tll vore Forfædre; men ikke mere taler til Mennesket“.

Pastor Frank Carleton Doan sagde fornylig i en Tale:

„Mange tænkende Mænd og Kvinder er i Dag stærkt foruroliget over den nuværende Verdenssituation. Alle Vegne kan man høre Rædselsskrig i Udørkenen; alle Vegne søger Menneskene efter en eller anden moderne Moses, som kan lede dem ind i det forjættede Land. I Virkeligheden er det mest lovende Tegn i det Mørke, der for nuværende ruger over Verden, den næsten rørende Iver, hvormed Menneskene ser frem til en ny Profet og en ny Religion“.

Disse forstandige og indsigtsfulde Mænds Vidnesbyrd om Verdens Trang til Profeter, er meget opmuntrende for Kirkens Medlemmer, som alvorligt har forsvaret denne Tanke i over hundrede Aar.

Verden behøver i Sandhed Profeter. Den behøver Eksperter i aandelige Ting, som kan tale med den samme Vished, som de videnskabelige Eksperter taler. For kort Tid siden hørte jeg en en ung hjemvendt Missionær tale. Hans Tanker var ikke særlig usædvanlige. Han var ikke

lærd. Og dog var der et Udtryk af Modenhed og Vished i hans Ansigt, som gennemtrængte vore Hjerter. Da jeg tænkte over det smukke Resultat denne unge Amatørprædikant skabte, blev jeg mindet om en anden Tale, jeg havde hørt. Den Tale blev holdt af en af Verdens berømteste Bibelteologer. Hans Tanker var dybe, hans Sprog elegant. Hans Budskab var smukt og konsekvent; men der var i Talen ikke en eneste Glød af Varme eller Vished.

Hvad er Forskellen mellem denne Præst og den unge Missionær? Præsten er kun en Teolog. Missionæren er i en mindre Forstand en Profet. Han følte og kendte de Sandheder, han forkyndte.

Naar vi tænker over den aandelige Kulde, der findes i Verden, og saa husker de mange Lejligheder ved hvilke vore Hjerter er blevet varmet af de brændende og fyrige Ord, der er blevet talt af vore Ældster, hvis Sjæle er blevet sat i Brand ved den Helligaands Inspiration, saa begynder vi at forstaa Betydningen af den simple Linie:

„Hav Tak for Profeten, du sendte".

I dyb Taknemmelighed.

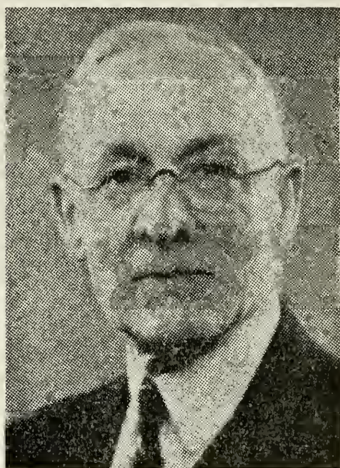
Jeg modtog forleden Dag et Brev, der begyndte saaledes: „I dyb Taknemmelighed over at have haft det daglige Brød sendes følgende . . ." Derefter fulgte Beløb til Tiende og Fasteoffer. Disse faa Linier bevægede mig meget dybt. Er vi saa taknemmelige over at have haft det daglige Brød, at vi med Glæde kan afse den Tiendedel af vore Indtægter, som vi skylder Herren? Een Ting er sikker: Ved at adlyde denne Lov opnaar vi mange Velsignelser, og hvem vil ikke gerne høste Velsignelser? En af Herrens Profeter har sagt: „Hvis vi adlyder denne Lov, vil Herren bevare os lige meget, hvad vore Fjender gør". Er det ikke en vidunderlig Forjættelse? Lad os alle prøve paa at betale Herren en ærlig Tiende.

Orson B. West.

Den europæiske Missionspræsident.

Skandinaviens Stjerne har hermed Fornøjelsen at offentliggøre et Billede af Ældste Thomas E. Mc. Kay, Præsident over Den europæiske Mission, der — som Navnet antyder — omfatter alle de forskellige Missioner i Europa.

Præsident Mc. Kay vil være kendt fra sit Besøg i Danmark i 1938, da han overværede Missionspræsidenternes Konference, som dengang afholdtes i København. Præsident Mc. Kay præsiderede da over den schweizisk-tyske Mission og var den sidste Præsident, der forlod Europa, saa sent som i Foraaret 1940. Ved sin Hjemkomst blev han kaldet til at virke som Præsident for Den europæiske Mission med Sæde i Salt Lake City.

Thomas E. Mc. Kay

Præsident Mc. Kay, der nu er en Mand paa 65 Aar, har hele sit Liv været aktiv i Kirkens Tjeneste og blandt andet to Gange været Missionspræsident i Tyskland. Han har en urokkelig Tro paa denne Kirkes Guddommelighed. Hans Hjerte er i Europa, Omsorgen for Missionernes Trivsel ligger ham stærkt paa Sinde. Hans Breve er gennemsyret af Kærlighed, Tro og Opmuntring, og har været os til stor Glæde og Trøst.

Vort Indtryk af Præsident Mc. Kay kan udtrykkes i disse faa Ord: *Han er en sand Herrens Tjener.* Maa Gud velsigne ham og hans gode Hustru og Familie.

Brev fra Amerika.

Præsident Orson B. West 6. Februar 1941
Priorvej 12 København, F
Danmark

Kære Broder West:

Tak for Deres meget interessante Brev, der fortalte os om Juleheftet „Cumorah". Heftet kom kort Tid efter, at vi havde modtaget Deres Brev. Vil De være saa venlig at lykønske Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse fra det første Præsidentskab, de tolvs Kvorum saavel som fra mig selv for deres smukke Hefte. Det er i Sandhed en Ære for dem, Deres Mission og Kirken. Jeg var saa begejstret for det, at jeg straks viste det første Præsidentskab det og læste den Del af Deres Brev for dem, som fortalte om, hvorledes Ungdomsforeningernes Bestyrelse var kommet til Dem med Anmodning om Tilladelse til at udgive dette Julehefte, osv.

Det første Præsidentskab var saa glad for Deres Brev saavel som for selve Heftet, at de tog det med sig til deres Møde med de tolv Apostle i Templet. (De afholder en Gang om Ugen Møde i Herrens Hus, og det var ved et af disse Møder, at „Cumorah" blev fremvist og Deres Brev oplæst). De sender alle de hjerteligste Lykønskninger.

Jeg blev ogsaa anmodet om at holde en Tale ved den saakaldte „Leadership Week" ved Brigham Young Universitet i Provo. Ved mine Bemærkninger om Tilstanden i de europæiske Missioner benyttede jeg Lejligheden til at omtale Deres Brev og til at vise de tilstedeværende „Cumorah". Modtag igen vore hjerteligste Lykønskninger, ikke blot for dette udmærkede Hefte, men ogsaa for den fyldestgørende Maade, hvorpaa De leder Missionens Affærer i al Almindelighed.

* * *

Det første Præsidentskab og mange andre, som kender

Dem forener sig med mig i Ønsket om Herrens rigeste Velsignelser og fortsat Succes i Deres Arbejde.

Deres hengivne Broder
Thomas E. Mc. Kay
Europæisk Missionspræsident.

Det har været os en meget stor Glæde og Opmuntring at læse ovenstaaende Brev fra Præsident Mc. Kay, og den Anerkendelse, som er deri, lader vi straks gaa videre til alle de Søskende, som paa den ene eller anden Maade, ved Hjælp ved Udarbejdelsen, som Sælgere eller som Købere, har muliggjort, at Juleheftet blev til.

Som den første Mission har den danske udsendt sit eget Julehefte, der har skabt Opmærksomhed om Danmark, — men dette forpligter! For at bevare det Indtryk, der er skabt, maa vi fortsætte det paabegyndte Arbejde, og dertil maa alle danske Søskende medvirke. Vil I støtte os?

Hjælp os da, naar vi udsender første Nummer af Tidsskriftet „Stræbende Ungdom - „Cumorah“. Tegn straks et Abonnement for Dem selv og et for en Søster eller Broder, som De ved ikke selv kan betale det. Tak.

Lad „Stræbende Ungdom - Tidsskriftet Cumorah“ blive alle danske Mormoners Blad — sammen med „Stjernen“.

Redaktionskomiteen.

Foraar.

Nu titter Krokus og Vintergæk frem
for Vaarsolens lunende Blik,
de strække sig op af Muldets Gem
og siger Goddag med et Nik.
Velkommen vi hilser den danske Vaar!

Snart fløjter Stæren i Træernes Top,
og de vingede Skabningers Kor
de jubler en Hymne, mens Solen staar op,
de ogsaa paa Foraaret tror.
Velkommen vi hilser den danske Vaar!

Det bryder og brister i Mark og i Skov,
Naturen den fødes paany.
som alt gik til Hvile i Vinter og sov,
opstaar det i Foraarets Gry.
Velkommen vi hilser den danske Vaar!

Th. Bregentoft.

UDGIVET AF HOVEDBESTYRELSEN

Undomsforeningernes Valgsprog 1940-41.
Min Søn, bevar din Faders Bud, og forlad ikke din Moders Lov.
Knyt dem til dit Hjerte for stedse, bind dem om din Hals!
Naar du vandrer, skal den lede dig, naar du lægger dig, skal den bevare dig, og naar du opvaagner, skal den tale til dig.
— — — Ordsprog 6: 20-22.

Er vi Fuskere?

Sørgeligt nok maa man indrømme, at det er vi! Vi er altfor meget Fuskere i, hvad vi foretager os. Og maaske skyldes det, at vi har altfor let Adgang til vore Talerstole og Koncerttribuner. Vi mangler i mange Tilfælde Kritik og Selvkritik.

Er det for haardt at sige det saadan ligeud? Vil det skade mere, end det kan gavne? Ja, men kun, hvis vor Kirkes Ungdom ikke alene er *Fuskere,* men ogsaa *Umulius'ser.* Og det er de ikke, der er Stof til mange *Stræbere* imellem.

Vi kender det allesammen. En Broder er af Skæbnen udset til at være Reserve-Dirigent. Man føler sig maaske endda kaldet til at være det. Hvad var da naturligere end, at han forsøgte at uddanne sig lidt som Dirigent. Ikke nogen kostbar Uddannelse hos en eller anden Professor. Nej, en Tur paa Biblioteket for at laane og læse en Bog om dette Emne. Det vilde være tilstrækkeligt til at give ham Begreb om, hvad det drejer sig om. Men gør han det?

Og vi er mange Talere blandt Ungdommen. Men hvor mange har lært om, hvorledes man bør bære sig ad med at opbygge en Tale? Tror vi, at vi er den første Taler, som ikke behøver at uddanne sig?

Hvor mange af vore Sangkor-Medlemmer kender Noderne og deres Værdi? Var noget naturligere end at de, der har sanglige Opgaver i Kirken, tog sig paa at lære lidt af Musikens Grundelementer at kende?

Københavns Grens Ungdomsforening startede et Bibliotek bestaaende af Bøger, som alle kunde give sine Læsere Besked om et eller andet, Sang, Musik, Tale, Videnskab, m. m. Men hvor mange har læst disse Bøger? Beskæmmende faa!

Har vi nok i os selv? Er vi tilfredse med det, vi har, og det, vi har naaet? Er vi tilfredse med os selv?

Tænk paa Visdomsordets Sætning om »Kødet, der kun skal bruges om Vinteren«, paa Moselovens »Du maa ikke slaa ihjel«, paa Bjergprædikens »I maa ikke sætte jer imod det onde«. Og tænk paa Profeten Joseph Smiths Ord »Ingen bliver frelst i Uvidenhed«. »Ingen bliver frelst hurtigere end han erholder Kundskab« og Aabenbaringens »Guds Herlighed er Intelligens; Lys og Sandhed«.

Nej, vi er ikke »udlærte«, lad os ikke glemme Ungdomsforeningernes Serie Valgsprog »Vi stræber —«

J. W. S.

Stræbende Ungdom = Cumorah.

For at tjene Kirkens Vel — og dermed Medlemmernes Interesser — har vi fundet det rigtigst at samarbejde om et Ungdomsblad, der naturligt har større Mulighed for videre Udbredelse, end 2 forskellige Ungdomsblade vil kunne faa i vore smaa Forhold.

Københavns Ungdomsforeningers udgivne »Stræbende Ungdom« og Hovedbestyrelsernes længe paatænkte »Cumorah«, vil derfor blive slaaet sammen for derved at skabe et Blad, der i alle Maader kan glæde og tilfredsstille alle.

Resultatet vil foreligge den 15. April i Bladet »Stræbende Ungdom« — Tidsskriftet »Cumorah«, der redigeres af en Komite, under Hovedbestyrelsernes Ansvar.

Bladet vil foruden interessante Artikler bringe Nyheder fra hele Missionen, da et lokalt Medlem fra hver By tilstiller Redaktionen dette Stof.

Det er vort Ønske, at dette Samarbejde maa resultere i større Interesse for Ungdomsbladet.

Hovedbestyrelserne for U. M. F. og U. K. F.

Bestyrelserne for Københavns U. M. F. og U. K. F.

Tanke er et Ord for Skæbne
eller „Som du saar, saa skal du og høste“.

I.

Religion betyder Vished om og Afhængighed af aandelig Magt i Tilværelsen. Videnskab betyder at erkende Sammenhængen mellem Individet og den fysiske Verden. Gennem Aarhundreders videnskabelige Forskning har man forsøgt at formulere det Princip, at vor fysiske Udvikling er betinget af universale Love. At bryde disse Love eller at indstille sig forkert til vor fysiske Viden, medfører Brist for Individet. Men hvad Mennesket endnu ikke i tilstrækkelig Grad har erkendt, det er, at der findes aandelige Love i Tilværelsen, og at bryde dem medfører sjælelig Brist, Lidelse og Angst hos Individet. Det er Religionens Opgave at naa frem til Kundskab om disse Love. Religionens Førerskikkelser, det være sig Konfucius eller Ramakristhna, Budda eller Sokrates, Lao-tse eller Poofyrius, Wadia eller Annie Besant, Kristus eller Joseph Smith — Førere, hvis Repræsentanter er samlet til vort Møde i Dag, — de har alle fundet frem til det første Grundprincip i al Religion, udformet af Kristus: »Som et Menneske saar, saa skal det ogsaa høste«. Naar vi derfor kæmper for et Religionens universal Broderskab, for at skabe Enhed af dens brogede Mangfoldighed, lad os da koncentrere os om dette fælles Kærnepunkt, formuleret i moderne Sprog: »Vor Tanke er et Ord for vor Skæbne«. Kristnamurti har formuleret en Religionsgrundsætning: »Tilværelsens inderste Væsen er Aand«. Sokrates, den græske Vismand udtalte: »Livets Kunst er lig en Fødselsproces, nemlig den at lære sig selv at kende og derved forløse sig selv«. Dr. Drummond skrev sin Bog om »Naturens Lov i Aandens Verden« og hævdede Kundskabens universale Frelsensprincip. Kristus pegede paa det samme, da han sagde: »Søg først Guds Rige og hans Retfærdighed«, og »Guds Rige er inden i eder«. Mormonprofeten Joseph Smith har paa en indlysende Maade samlet disse Udtalelser i sin Sentens: »Søg sand Kundskab, og den skal frigøre eder«.

Findes der noget videnskabeligt Grundlag for en Demon-

stration af denne Sandhed, formuleret forskelligt af religiøse Lærerskikkelser til alle Tider? Eller sagt med andre Ord: Har Aanden gennem sin Kundskabsrepræsentation Indflydelse paa Menneskets materielle Skæbne? Et Blik paa Verdenshistorien giver et overvældende Svar. Thi dybest set er al samfundsmæssig Udvikling, ethvert Skifte i Kulturformer, et Udtryk for Aandens Udfoldelse, for Ideernes nyskabende Evne, for Idealogiens formende Kraft. Nye Ideer betyder ny Kundskab, ny Kundskab har altid betydet Reformationer, Revolutioner og Evolutioner alt efter Kundskabens kvalitative Rigtighed eller Sandhed.

Paa det individuelle Livsomraade for hvert enkelt Menneske kan vi finde denne Kundskabens Kraft repræsenteret stærk. Det er dette Faktum, som faar os til at sige, at Kundskab er Magt. Magt i Form af Livsudfoldelse og Livvvækst, Magt i Form af forøget Harmoni og Lykke. En af mine Studenter kom til mig tre Uger førend Eksamen og var dybt ulykkelig. Han troede ikke, at han var i Stand til at bestaa sin Eksamen. Manglen paa Kundskab havde skabt Modløshed, Angst og Ulykke. Jeg sagde: »Forøg Deres Kundskaber ved regelmæssig Læsning hver Dag, saa skal De se«. Han tog sin Eksamen og sagde: »Jeg føler mig tilfreds, glad. Jeg har overvundet en Livshindring. En kvindelig studerende kom til mig efter en Time. Hun var ulykkelig. Hun havde forelsket sig i en ældre Tilhører, som var gift. Et Par Timer hver Dag søgte vi at trænge til Bunds i denne Forelskelses Natur. Jeg søgte at fremlægge den moderne Psykologis Syn paa disse Ting. Mindede hende om, at Kærlighed ofte er en ubevidst Trang til at søge Beskyttelse, til at have en at sympatisere med, en at meddele sig til. Og søgte at vise, at den Mand, som havde fanget hendes unge Følelser, netop betød et saadant Anker for hende. Det varede ikke mange Timer, førend denne Kundskab fik sin Virkning. Hun forstod med et, sagde hun, Grunden til Følelsernes Binding til denne ældre Mand, og hun blev befriet for denne sin Livshindring, som bestod i en magisk Tankekredsen om en 30 Aar ældre Mand.

Overvind Livshindringer, befri dig for Livssynspunkter, som volder Smerte og Nederlag, dette er

Kundskabens Opgave. Deri ligger Kundskabens udvidende Karakter. For at den skal være udvidende maa den være sand, systematisk og dækkede faktiske Forhold, og sand er den Kundskab, som gør Regning med at Sindet former Kundskab og Karakter, Tankerne former ens Ansigt saavel som ens Holdning mod andre Mennesker. Saar et Menneske Optimisme, Harmoni og Sundhed, vil Resultaterne blive positive og gode. Harmoni er Magt gennem de Tanker, den avler. Disharmoni er af samme Grund Afmagt. Psykologien har vist, at Mennesket kan forandre Ansigt og Karakterform gennem udholdende Rettænkning. Ansigter furet af Tvivl, Frygt og Bekymringer, mærket af Last og Lidelser, kan afspejle Haab, Glæde og godt Humør. Betingelsen er, at saadanne Personer benytter sand Kundskab om, hvorfor deres Skæbne før blev en Vanskæbne.

Mange har den Opfattelse, at Hjernen ikke er modtagelig for nye, omdannende Intryk, at den ikke kan forandres. Der findes imidlertid nok af Eksempler paa det modsatte. Aandsevnerne er ikke saa stærkt bundet til Arvelighedens Lov, som man før troede. Mennesker kan pludselig faa Trang til ny Kundskab, og gennem Opøvelse i den nye Kundskabs Principper faa Del i dens udvidende Magt. Da Verden var i sin Ungdom, var Menneskehjernen kun lidet udviklet. I Dag rummer den et Vidunder af Insigtsmekanismer. Det lille Barns Hjerne formes af Intryk, det vil sige den Form for Kundskab, Forældrene giver det i de første Leveaar. Rent fysiologisk sker dette ved, at Hjernestrukturen, Hjernenervesystemet tilføres kemiske Stoffer. Og disse kemiske Stoffers Egenartethed er et Udtryk for de Indtryks Egenartethed, Barnet har faaet gennem Kundskab. Onde Tanker, slet Kundskab, daarlig pædagogisk Opdragelse kan skabe Bekymring, Angst og Smerte hos Barnet. Men Angsten, Smerten og Lidelsen har et ganske andet kemisk Stofskifte til Grund end lyse Tanker, lette Stemninger, godt Humør og Munterhed. I Menneskets intimeste Forhold, i Kærlighedslivet spiller Kundskaben en enorm Rolle. De kemiske Stoffer, Hormonerne, som vi kalder dem, kan ændre et Menneskes Temperament fra varm Glæde til alvorligt Had. Men gennem Kundskab om disse Processer og de Funktioner, som frem-

bringer dem, kan et Menneske befri sig for de negative Virkninger. Og det har vist sig, at Mennesker med et harmonisk, balanceret Sind, med Evne til at meddele Kærlighed og Opmuntring, Evne til positiv, skabende Livsudfoldelse, har en ganske anden organisk Nervekvalitet end Mennesker med modsat Indstilling. Følelsernes og Tankernes Fysiologi er et af de vigtigste Kapitler i den moderne Lægevidenskab. Denne Gren af vor øgede Kundskab viser, at Tanker og Følelser former et Menneskes Organisme. Det er en konkret Demonstration af Religionernes Fælleslov: Tanker er Skæbne. Den mest overfladiske Tanke indvirker paa Nervesystemet og sætter sine Mærker, sine Spor. Og er først Sporene dannet, saa har man vanskeligt ved at danne nye Spor. Tillige kræves der Forøgelse af Kundskab og Viljestyrke. For Tankerne efterlader sig Furer i Hjernesubstansen, og disse Furer bliver efter hvert karakterbestemmende.

Menneskene dannes i Lighed med det, de higer imod. Dette er en Lov, der ofte bliver sørgelig glemt i vort saa moderne Liv. Den Stræben, som behersker Sindet, vil søge at udarbejde sig i vort Liv og i vor Karakter. Derfor skal man leve efter Kundskabens livsskabende Princip. Ikke ved at ville udrydde sine Laster. Det er daarlig Pædagogik. Men ved at danne nye Vaner, Interesser skabt gennem ny og positiv Kundskab. Vi kan naa at helbrede de fleste af Legemets Sygdomme. Men Sindets Vanskeligheder faar vi kun lidet Bugt med. Jeg tror, det kommer af, at Menneskene ikke har villet drage Nytte af Religionens Indsigt: Tankerne skaber det oprejste saavel som det nedbrudte Menneske. Tankerne skaber og nedbryder, former og deformerer. Tankefornyelse er Karakterfornyelse. Tankelivets Frigørelse er Livets Vækst og Udvidelse.

II.

Af denne videnskabelige Indsigt opstiger der saa et Billede af Religionens store Opgave: At frigøre Menneskene. Og som et System af Muligheder for Frigørelse naar Religionen sit Højdepunkt i Læren om Kundskabens Vej til Frelse. Jeg tror ikke, at jeg er uretfærdig mod de af mine

tilstedeværende Repræsentanter fra forskellige Verdensreligioner, naar jeg siger, at næppe noget Religionssystem af Sandhed har i stærkere Grad end Mormonismen udformet dette Princip til almindelig Leveregel for Menneskene. Jeg erkender, at min religionsfilosofiske Viden er langt fattigere end de flestes i denne Forsamling; men alligevel vil jeg udtale, at jeg hos vore religionsfilosofiske Forfædre ikke har fundet en saa overbevisende begavet Vejledning til Forstaaelse af Kundskabens Betydning for Menneskets Frelse og Frigørelse som i Mormonprofeten Joseph Smiths Værk: »Den forenede Orden eller Helliggørelsens Lov«, i hans lille Bog: »Omkring Magten og Politiken til de forenede Staters Regering«. I dette Skrift finder vi en filosofisk set enestaaende Analyse af de Problemer, jeg i Korthed har fremrullet.

Uddrag af et Foredrag holdt af Magister
Frithjof Fluge, Bergen, Norge.
i Foreningen: »Fremme af Religíonernes Enhed«.

STÆVNET!

Hvor skal det afholdes i Aar? — Det staar i „Stræbende Ungdom“ - Tidsskriftet „Cumorah“, som udkommer 15. April.

Fra Missionsmarken.

Primaryforeningen i Esbjerg afholdt Onsdag d. 26. Febr. 1941 en stor Fastelavnsfest for dens Medlemmer. Festen indledede med et smukt Program udført af Børnene. Derefter blev der givet en udmærket Forklaring om, hvad denne Organisation betyder for vore Børn. Efter Programmet var der forskellige Lege, og Katten blev ogsaa slaaet af Tønden. Kattedronningen fik overrakt en smuk Krone. Tilslutningen af saavel Børn som Voksne var god, og alle syntes at more sig godt. C.M.L.

Fødselsdage i Esbjerg:

Torsdag d. 27. Febr. 1941 fejrede Søster **Ane Marie Vejbøl** sin 70 Aars Fødselsdag. Søster Vejbøl blev Medlem af Kirken d. 7. Nov. 1937, og er

trods sin høje Alder i Stand til at besøge sine Møder. Vi ønsker Søster Vejbøl hjertelig til Lykke. C.M.L.

Lørdag d. 8. Marts 1941 fejrede Broder **Anton Georg Jørgensen** sin 73 Aars Fødselsdag. Broder Jørgensen blev indlemmet i Kirken d. 29. Marts 1914 og har saaledes været et trofast Medlem i 27 Aar. Broder Jørgensen er trods sin høje Alder stadig i Stand til at bære sit Vidnesbyrd, og særlig om Helbredelsens Gave. Flere Gange har Sygdom været efter ham, men igennem stærk Tro paa Salvelsen udført af Mænd. som havde Myndighed fra Himlens Gud, er han blevet friet fra disse Sygdomme. Broder Jørgensen har haft Anledning til at gaa igennem Templet i Salt Lake City. I Aaret 1937 modtog han Kaldelsen som Højpræst. C.M.L.

Dødsfald i København:

Søster **Jensine Thomsen** afgik ved Døden Mandag d. 3. Marts 1941 og blev bisat fra Kirken den paafølgende Søndag d. 9. Marts. Salen var smukt pyntet, ligesom Kisten og Gulvet var dækket med skønne Blomster. Præsident West talte smukt og gribende over afdøde, som hele sit Liv havde været en trofast Sidste Dages Hellig. Ældste Arthur Nielsen, en god Ven af Familien, indviede Graven.

Ære være Søster Thomsens Minde!

AALBORG: Søndag d. 2. Febr. 1941 blev **Roma Christiansen**, en Datter af Leo og Evelyn Christiansen, døbt af sin Morfader, Ældste Valdemar Gerlach. Vi byder vor lille Søster hjertelig velkommen i Kirken.

KØBENHAVN: Den kvindelige Hjælpeforening afholdt Mandag Aften d. 17. Marts 1941 en Festlighed i Anledning af dens 99 aarige Fødselsdag. De tilstedeværende blev bænket om de smukke og festligt pyntede Borde, hvor der lidt senere paa Aftenen serveredes Chokolade, Kringle og Lagkage. Et udmærket Program blev udført, og Deltagerne i Festen gik hjem, glade og opmuntrede over at have tilbragt en god Aften som Den kvindelige Hjælpeforenings Gæster.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.

Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 B